

L I T E R Á R I E S

C A R A M E L L E S

1 9 2 9

Altre cop les caramelles
us venim aquí a cantar,
seguint nostres costums belles:
feu el favor d'escoltar.

Sentireu coses molt maques,
que us plauran segurament:
poseu a punt les butxaques,
no quedeu pas malament.

Voldriem diu-se una cosa,
que tots voldrieu sentir,
però, a alguns ara els fa nosa,
Visca allò que no es pot dir.

Més, si'ns ho treuen dels llavis,
ho portem a dins el cor:
és l'amor dels nostres avis,
és l'amor que mai no mor.

Mireu la nostra cistella,
mireu-la bé com es mou:
ompliu-la tota fins que ella
us digui que ja en té prou.

Mireu-la bé ¿oi que és mona
tant ben guarnida de flors?
talment sembla una corona
amb els llaços de colors.

(Cantades pel Chor infantil de Sant
Just Desvern, durant la dictadura de Pri-
mo de Ribera.)

1 9 3 0

Aquest any Pasqua florida
ens ha dut un goig al cor,
perquè són fora les noses,
que han marxat ara fa poc;
i ja s'obira l'aurora
del dia, que's va acostant,
que veurem nostra bandera,
al vent lliure voleiant.

Prompte del camp les espigues
seran ja de color groc,
i amb les roselles vermelles,
formaran bellíssim joc;
i, quan siguin amb nosaltres
els germans, que ara són lluny,
tots plegats cap a la feina,
altre cop la falç al puny.

Volem veure nostra Terra
lliure, com hi té'l séu dret;
volem parlar nostra llengua
amb cap alt i el cor ben net;
i, recordan les tempestes
d'altres temps, que ja han passat,
farem ressonar pels aires
nostre clam de llibertat.

(Caramelles cantades pel Chor infantíl
de Sant Just Desvern per la Pasqua de
l'any 1930. Caiguda la dictadura del ge-
neral Primo de Ribera.)

P A S S A N T V O R A D E L M A S

El Mas és va envellint recolzat a la penya,
té l'entrada amb graons, les parets de morter,
una creu al taulat, els balcons plens de llenya,
i, al costat de Ponent, sota un arbre, un planter.

Una canal de pi dú l'aigua a la beurada,
que hi ha vora mateix la recerada pleta,
la gorja del torrent s'engoleix la ramada
i l'aviram fa fressa, darrera una velleta.

El Sol, príncep rogenc cap a l'Ocàs carina,
es veu una samarra penjada al finestró,
i a la finestra, plena de gràcia, una fadrina
rega un test de clavells i escampa una cançó

JOSEP ESPAR

Organyà

A L S Ó D E L ' A N G E L U S .

Plantant al mig del camp, l'avi ha aixecat la rella
i ha clavat al goreit, erecta, l'agullada;
a ran de la carena ara es lleva una estrella,
el toc de la campana voleia en la planada.

L'avi s'eixuga el front amb un drap de burell
i a la faixa estripada la grossa pipa es posa,
a vora la parella saltirona un ocell,
(les tovalles a taula ara para l'esposa).

Al cel alça la vista que ja se li ofusca
i es mouen amb fervor sos llavis catalans,
mentre serva un tresor, la barretina musca,
entre la pell sagrada i bruna de ses mans.

JOSEP ESPAR

Organyà

F I R A D E P A S Q Ü E T E S

Els aires de primavera la mantenen jove des de
temps immemorial. No és gaire llaminera, i encara
guarda la «mona» que ja per Sant Josep sol portar-li un
jove marxant molt presumit i cridaner que porta a l'o-
rella un pomellet de violes bosquetanes... La blavor
del cel enamora; i l'aire és fresquet. Suaus olors de
brosta, de farigola i de pi, arriben al Firal; i per terra
rodolen oloroses pallofes de taronja. Els ramaders no es
fixen gaire amb ço que passa al seu entorn, atrafegats
en la tria i recerca del millor bestiar.